

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

Oktober 2017

Til alle som feirer Guds herlighet

Inderlig elskede venner!

Denne oppløftende sannhet fastholder vi: at jordens folkeslag alltid er blitt husket av sin Gud. I enhver av historiens æraer har denne ukjennelige virkelighet åpnet nådens porter for verden ved å sende et sendebud som har i oppgave å sørge for den moralske og åndelige ansporing som mennesker trenger for å samarbeide og ha fremgang. Navnet på mange av disse store lys for menneskeheten er gått tapt. Men fra fortidens opptegnelser stråler noen frem ved å ha omskapt måten å tenke på, åpnet kunnskapsforråd og inspirert fremveksten av sivilisasjoner, og deres navn blir fortsatt æret og lovprist. Hver av disse åndelige og sosiale visjonsbærere, disse dydens plettfriske speil, la frem læresetninger og sannheter som oppfylte tidsalderens påtrengende behov. Samtidig som verden nå står overfor sine hittil mest presserende utfordringer, hyller vi Bahá'u'lláh, født for to hundre år siden, som en slik skikkelse – faktisk som ham som med sin lære vil innvarsle den lenge forjettede tid da hele menneskeheten vil leve side om side i fred og enhet.

Av dem som kjente Bahá'u'lláh, ble han fra sin tidlige ungdom av ansett for å være en som skjebnen hadde satt sitt merke på. Velsignet som han var med en helgenren karakter og uvanlig visdom, syntes han å berøres av himmelens milde lys. Likevel måtte han utholde førti år med lidelse, inkludert gjentatte landsforvisninger og fengslinger etter befaling fra to despotiske monarker, kampanjer for å sverte hans navn og fordømme hans tilhengere, vold mot sin egen person, skammelige drapsforsøk – og alt dette tålte han beredvillig, strålende og tålmodig og med medlidenhet overfor sine plageånder. Selv inndragningen av all hans verdslige eiendom fratok ham ikke sinnsroen. En iakttagere kunne undres hvorfor en person med en så fullstendig kjærlighet overfor andre skulle bli utsatt for et slikt fiendskap, siden han ellers hadde vært gjenstand for ros og beundring fra alle hold, var berømt for sin velvilje og sitt edle sinnelag og hadde frasagt seg ethvert krav på politisk makt. For den som er godt kjent med historiens mønster, er grunnen til hans prøvelser selvfølgelig ikke til å ta feil av. Tilsynekomsten av en profetisk skikkelse i verden har til alle tider gitt opphav til voldsom motstand fra makthavere. Men sannhetens lys lar seg ikke slukke. Og i disse transcendentale veseners liv finner man derfor offer, heltomot og – uten hensyn til følgene – gjerninger som tjener som eksempler på deres ord. Det samme er tydelig i hver fase av Bahá'u'lláhs liv. Til tross for all overlast lot han seg aldri bringe til taushet, og hans ord beholdt sin betvingende kraft. Ordene ble talt med innsiktens røst; de stilte diagnosen for verdens lidelser og foreskrev botemidlet; de bar i seg rettferdighetens tyngde og advarte konger og herskere om krefter som til sist ville feie dem av tronen; de løfter ens sjel, etterlater den forvandlet og fylt av ærefrykt, fast bestemt på å utfri seg fra egeninteressens tornebusker og -kratt; og de er klare, slående og ettertrykkelige: “Denne sak er ikke fra meg, men fra Gud.” Kunne man ikke spørre, i vurderingen av et slikt liv: dersom dette ikke skulle være fra Gud, hva kan da påpekes å være fra ham?

De fullkomne oppdragende undervisere som gjennom historien har brakt verden lys, har etterlatt seg hellige ord som arv. I ordene som strømmet fra Bahá'u'lláhs penn som en elv, finnes det gaver med veldig rekkevidde og av sublim art. Ikke sjelden vil en som møter hans åpenbaring, reagere først på svært vakre bønner som tilfredsstillende sjelens lengsel etter å tilbe sin skaper på tilbørlig vis. Dypere i hans ords osean oppdages det lover og moralske krav med sikte på å utfri menneskets ånd fra å tyranniseres av verdslige instinkter som er dens sanne kall uverdige. Her finnes det også varige idealer som foreldre kan oppfostre sine barn i lys av, ikke bare til å bli som dem, men med mer opphøyede ambisjoner. Der er det også forklaringer som åpenbarer at Guds hånd har vært virksom i historien om menneskehetens svingete ferd gjennom stammens og nasjonens stadier frem mot høyere former for enhet. Verdens ulike religioner påvises å være uttrykk for en eneste underliggende sannhet og å være beslektet med hverandre ved sitt felles opphav, og også ved en felles hensikt: å forvandle menneskehetens indre liv og ytre forhold. Bahá'u'lláhs lære vitner om menneskeåndens adel. Det samfunn han ser for seg, er denne adel verdig og er grunnlagt på prinsipper som hegner om og styrker den. Menneskefamiliens enhet plasserer han i kjernen av det kollektive liv; kvinners og menns likeverd hevder han på en utvetydig måte. Han forsoner med hverandre de tilsynelatende motstridende kreftene i vår egen tidsalder – vitenskap og religion, enhet og mangfold, frihet og orden, individuelle rettigheter og sosiale forpliktelser. Og blant hans største gaver er rettferdighet, manifestert i institusjoner som har fremgang og utvikling for alle folkeslag som sitt anliggende. Han har, sagt med hans egne ord, "utvisket fra Guds Boks hellige sider alt som har vært årsak til strid, ondskap og skade blant menneskenes barn" og samtidig "fastsatt de nødvendige forutsetninger for samhold, forståelse og fullstendig og varig enhet." Kunne man ikke spørre hva som ville være en passende reaksjon på slike gaver?

"Enhver søker plikter å våkne til dåd og bestrebe seg på å nå dette oseans bredder," fastslår Bahá'u'lláh. De åndelige læresetninger brakt av suksessive sendebud ned gjennom tidene fant uttrykk i religiøse systemer som, over tid, har smeltet sammen med kulturelle aspekter og blitt tynget ned av menneskeskapte dogmer. Men se forbi disse, og det blir klart at de opprinnelige læresetningene er kilden til de allmenne verdier som ulike folkeslag har funnet en felles sak gjennom, og som har formet menneskehetens moralske bevissthet. I dagens samfunn har religionens rykte tatt betraktelig skade, og det kan man forstå. Hvis det oppmuntres til hat og strid i religionens navn, er det bedre å være den foruten. Sann religion kan imidlertid kjennes ved sine frukter, ved sin evne til å inspirere og forene, til å fostre fred og velferd. Den harmonerer med fornuftsbasert tenkning. Og den er helt nødvendig for sosial fremgang. Å handle i lys av refleksjon er et adferdsmønster som fremelskes hos individ og samfunn i Bahá'u'lláhs tro, og på dette viset vinner man gradvis en forståelse av effektive måter å arbeide på for å gjøre samfunnet bedre. Forsøk på sosial forandring gjennom politiske intriger, oppvigleri, nedsettende omtale av bestemte grupper eller direkte konflikt blir fordømt av Bahá'u'lláh, for de fører bare til stadig tilbakevendende stridigheter uten at det oppnås varige løsninger. Han er en talsmann for virkemidler av en svært annerledes art. Han oppfordrer til gode gjerninger, vennlige ord og rettskaffen fremferd; han anbefaler tjeneste for andre og samarbeid. Og til oppgaven med å bygge en verdenssivilisasjon basert på den guddommelige lære kaller han ethvert medlem av menneskeslekten. Når man tenker

over bredden i hans visjon, kunne man ikke da spørre hvilket grunnlag menneskeheten realistisk sett skal bygge sitt håp om fremtiden på, om ikke på dette?

I alle land lærer de som er blitt tiltrukket til Bahá'u'lláhs budskap og har engasjert seg til fordel for hans visjon, hvordan de setter hans lære ut i livet. Skarer av ungdom blir seg mer bevisst sin åndelige identitet og setter kreftene inn på å forbedre sine samfunn. Folk med ulike perspektiver oppdager hvordan man erstatter strid og autoritetstvang med rådslagning og kollektiv søken etter løsninger. Fra enhver rase, religion, nasjonalitet og klasse forener sjeler seg om en visjon av menneskeheten som ett folk og av jorden som ett land. Mange som har lidd lenge, gjenvinner talens bruk og blir forkjempere for sin egen utvikling, ressurssterke og robuste. Fra landsbyer, nabolag, mindre og større byer kommer det frem institusjoner, samfunn og individer som har viet seg til å arbeide sammen for fremveksten av en forenet og fremgangsrik verden som virkelig kunne fortjene å kalles Guds rike på jord. De mange som er en del av dette foretagende, gir ved dette tohundreårsminnet for Bahá'u'lláhs komme en enkel innbydelse til folk rundt seg: grip denne anledningen til å finne ut hvem han var, og hva han representerer. Sett på prøve det botemiddel han har foreskrevet. Hans komme er et sikkert bevis på at menneskeslekten, som nå trues av tallrike farer, ikke er glemt. Når så mange velvillig innstilte mennesker rundt om i verden i så lang tid har bønnfalt Gud om et svar på problemene som plager dem i deres felles hjemland, er det da så overraskende at han skulle ha besvart deres bønn?

The Universal House of Justice